

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1072/2022

13.10.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мирослава Петровића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног адвоката Милоша Цвијића и адвоката Филипа Матковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 20/21 од 29.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 57/22 од 27.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирослава Петровића, адвоката Милоша Цвијића и адвоката Филипа Матковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 20/21 од 29.09.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 57/22 од 27.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда Јагодини К 20/21 од 29.09.2021. године, која је објављена 04.10.2021. године, окривљени Мирослав Петровић, у ставу првом, оглашен је кривим због кривичних дела: убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године, тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 6. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године, а у ставу другом, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) месеци у коју ће му се на основу члана 63. КЗ урачунати време проведено у притвору од 25.10.2018. године до 04.10.2021. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 04.10.2021. године па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. На основу члана 87. КЗ у вези члана 348. став 6. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то: ловачке пушке марке „Тоз“, модел 63, калибра 16/70 mm, шест метака калибра

16/70 са ознаком „Специјал 29“ напуњених оловном сачмом пречника 7,65 mm, који су привремено одузети од АА уз потврду ПС Деспотовац од 25.10.2018. године. Окривљени је обавезан да плати трошкове паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ, ВВ, ГГ и ДД су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 57/22 од 27.04.2022. године делимичним усвајањем жалби Вишег јавног тужиоца у Јагодини и бранилаца окривљеног Мирослава Петровића, адвоката Милоша Цвијића и адвоката Филипа Матковића, преиначена је пресуда Вишег суда у Јагодини К 20/21 од 29.09.2021. године у погледу правне квалификације и одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног Мирослава Петровића огласио кривим због кривичних дела: тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ, за које му је претходно утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године, убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) године, недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) месеци у коју ће му се на основу члана 63. КЗ, урачунати време проведено у притвору од 25.10.2018. године до 04.10.2021. године и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 04.10.2021. године па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција. Жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и бранилаца окривљеног Мирослава Петровића, адвоката Милоша Цвијића и Филипа Матковића, у осталом делу одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Мирослава Петровића, адвокат Милош Цвијић и адвокат Филип Матковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе,

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. ЗКП те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног Мирослава Петровића, адвокат Милош Цвијић и адвокат Филип Матковић, захтев за заштиту законитости подносе због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде

заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати.

Као незаконите доказе, по начину прибављања, браниоци означавају „ловачку пушку и шест патрона калибра 7,67 mm“. Према наводима захтева, судски вештак Влада Костић је предмет вештачења - чауре затечене на лицу места, преузео од оштећеног ВВ, који није имао одобрење јавног тужиоца ни свог претпостављеног, да као криминалистички техничар у ПС Деспотовац, те доказе изнесе из полицијске станице. Такво поступање судског вештака и оштећеног, по мишљењу бранилаца, супротно је одредби члана 120. став 1. и 2. ЗКП којом је, између осталог, прописано да судски вештак своје мишљење мора да изнесе непристрасно, да орган поступка руководи вештачењем и вештаку показује предмете вештачења. Оштећени никако није смео да буде у контакту са предметом вештачења, па је, према мишљењу одбране, у конкретном случају доведена у питање не само законитост прибављања спорних чаура, већ и свих осталих доказа у предмету, а уз то и непристрасност судског вештака која не може постојати јер је комуницирао са оштећеним без наредбе органа поступка. С обзиром на то да је оштећени који је директно заинтересован за исход поступка, једини имао приступ доказима са лица места и предметима који су привремено одузети, нарушена је законитост поступка и створен висок степен сумње у погледу тога када, како и на који начин је руковано доказима, па браниоци сматрају да су ловачка пушка и шест патрона калибра 7,67 mm морали бити издвојени из списка предмета.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, оцењује као неосноване, а како су исти неосновано истицани и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд, прихватајући разлоге дате на страни 8, у ставу трећем, четвртм и петом и на страни 9, у ставу првом образложења пресуде другостепеног суда, као довољне, аргументоване и јасне, на ове разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Браниоци окривљеног захтев за заштиту законитости подносе због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 113. КЗ, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева у смислу члана 485. став 4. Међутим, образлажући наведену повреду закона браниоци у захтеву наводе да се из чињеничног стања утврђеног током доказног поступка не може извести закључак да је окривљени поступао са директним умишљајем. Истичући да је ради оцене умишљаја окривљеног нужно прецизно утврдити моменат испалења пројектила и правац његовог кретања, браниоци у захтеву анализирају ситуацију према којој је оштећени статичан након испаливања пројектила и ситуацију у којој оштећени пада на земљу и током пада бива погођен пројектилом, и закључују да је повређивање оштећеног, у конкретном случају, резултат околности, јер да оштећени није пао пројектил га не би погодио изнад левог уха.

Из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног у захтеву само формално означавају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док суштински изношењем своје оцене доказа и чињеничних закључака о узрочно-последичној вези између предузете радње и повређивања оштећеног и виности окривљеног, указују на погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП. па се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање ове повреде закона.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Мирослава Петровића, адвоката Милоша Цвијића и адвоката Филипа Матковића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић